

בש"פ 7070/23 - עבד אלסמיע שאהין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7070/23

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: עבד אלסמיע שאהין

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למתן רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק עמ"ת 69256-08-23 מיום 1.9.2023 שניתנה על ידי כב' השופט ד' גדעוני

בשם המבקש: עו"ד יעקוב ג'בר

החלטה

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ד' גדעוני) בעמ"ת 69256-08-23 מיום 1.9.2023, במסגרתה התקבל ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ג' ארנברג) במ"ת 7618-08-23 מיום 30.8.2023 ונקבע כי יש לעצור את המבקש עד לתום ההליכים.

1. ביום 3.8.2023 הוגש כתב אישום נגד המבקש, תושב חברון, המייחס לו עבירות של גניבת רכב; נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח; נהיגה פוחזת; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; קשירת קשר לעשות פשע וכניסה לישראל שלא כחוק. לפי כתב האישום, המבקש פרץ לרכב השייך לאחר וגנב אותו תוך נהיגה ללא רישיון. כוח משטרה שהיה במקום סימן וכרז למבקש לעצור את הרכב, אך המבקש לא נענה והמשיך בנסיעה במהירות גבוהה. בהמשך, המבקש המשיך בנסיעה כשניידת משטרה נוסעת אחריו, ובין היתר ביצע פניות פרסה, נסע נגד כיוון התנועה ועלה על מדרכה עד שנעצר ונתפס.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים.

עמוד 1

ביום 30.8.2023 קבע בית משפט השלום כי אין מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, וכי על אף מסוכנות מסוימת שנשקפת מהמבקש, החשש העיקרי בעניינו טמון באפשרות הימלטותו ושיבוש הליכי משפט. עם זאת, נקבע כי בשים לב להיות המבקש צעיר כבן 22 ללא עבר פלילי, ניתן לאיין את החשש מהימלטות בדרך של הפקדת ערבות בסכום משמעותי ובאמצעות ערבים. משכך, הורה בית משפט השלום על שחרורו של המבקש בתנאים שעיקרם הפקדת סך של 15,000 ש"ח והמצאת ערבות של שני עֶרְבִים תושבי ישראל על סך 5,000 ש"ח כל אחד.

3. ערר שהגישה המשיבה לבית המשפט המחוזי בירושלים התקבל. בהחלטתו בערר, הדגיש בית המשפט המחוזי כי בשל כניסתו של המבקש לישראל שלא כדיון, קמה עילת מעצר של חשש מהימלטות מאימת הדיון, המתעצם לאור ניסיונותיו של המבקש להימלט מכוחות המשטרה. בנוסף, אופן הנהיגה של המבקש והעבירות הנלוות שביצע בעת הכניסה לישראל, מצביעים על מסוכנות מסוימת הנשקפת מהמבקש, ובמכלול הנסיבות קשה ליתן בו אמון. אי לכך, בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים.

4. על החלטת בית המשפט המחוזי הגיש המבקש את הבקשה למתן רשות ערר שלפניו. המבקש טען כי עניינו מצדיק מתן רשות ערר, בין היתר, לנוכח החלטה אחרת שניתנה באותו היום על ידי אותו מותב בבית המשפט המחוזי, אשר דחתה ערר על שחרור נאשם תושב השטחים שיוחסו לו עבירות דומות תוך הגדלת סכום הערבויות. לגופו של עניין, נטען, בין היתר, כי לא ניתנה למבקש זכות טיעון הוגנת, שכן עמדתו של בית המשפט גובשה באופן חד משמעי עוד טרם הדיון בערר; כי למבקש מיוחסות בעיקרו של דבר עבירות רכוש, שלפי הפסיקה הנוהגת ככלל אינן מצדיקות מעצר; כי ניתן היה להשיג את מטרות המעצר גם בעניינו של העורר על דרך של שחרור בתנאים, תוך הגדלת סכום הערובה; וכי בית משפט קמא החליף את שיקול דעתו בשיקולו של בית משפט השלום ולא בחן את ההחלטה כערכאת ערעור.

5. לאחר שעיינתי בבקשה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, וזאת אף מבלי להידרש לתגובת המשיבה.

כפי שהובהר בפסיקה פעמים רבות, רשות לערור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים מיוחדים המעוררים שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית או כאשר מתקיימות "נסיבות חריגות" המצדיקות זאת (בש"פ 6606/13; צרפתי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (30.10.2013); בש"פ 6052/17 דין זיר נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (26.7.2017); בש"פ 1248/21 אבו סבילה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (24.2.2021)).

בטענותיו של המבקש לא מצאתי כי מתעוררת שאלה עקרונית כאמור, ואיני סבור כי מתגלות נסיבות חריגות המצדיקות לבחון את עניינו ב"גלגול שלישי". בניגוד לרושם העשוי להתקבל למקרא טענותיו של המבקש, למבקש יוחסו עבירות נוספות מלבד עבירת רכוש ובית המשפט המחוזי נתן משקל בהחלטתו לניסיון ההימלטות של המבקש מהשוטרים, כשבמכלול הנסיבות לא נמצא לתת בו אמון. גם אם לכאורה ניתן להצביע על דמיון מסוים בין נסיבותיו של המבקש לבין המקרה הנדון בעמ"ת (מחוזי י-ם) 70675-08-23 מדינת ישראל נ' אבו צבחה (1.9.2023), מהחלטותיו של בית המשפט המחוזי עולה כי קיים שוני בין המקרים היכול להצדיק את התוצאה השונה, ואיני רואה בכך הצדקה להתערבות במסגרת ערר ב"גלגול שלישי".

6. סוף דבר, שהבקשה נדחת.

ניתנה היום, ו' בתשרי התשפ"ד (21.9.2023).

שׁוֹפֵט
